U S N E S E N Í

Zvláštní senát zřízený podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, složený z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců JUDr. Marie Žiškové, JUDr. Romana Fialy, JUDr. Pavla Pavlíka, JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Pavla Vrchy rozhodl o návrhu **Českého telekomunikačního úřadu,** se sídlem v Praze 9, Sokolovská 219 (adresa pro doručování: poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025), na rozhodnutí kompetenčního sporu mezi ním a **Okresním soudem v Chomutově,** a dalších účastníků sporu vedeného u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. 45 EC 2095/2010, o zaplacení částky 23 582 Kč s příslušenstvím: žalobkyně **ČEZ ICT Services, a. s.,** IČ 26470411, se sídlem v Praze 4, Duhová 1531/3, zastoupené Mgr. Davidem Jüngerem, advokátem se sídlem v Ostravě - Mariánské Hory, 28. října 219/438, a žalovaného **M. H.,**

takto:

I. **P ř í s l u š n ý** vydat rozhodnutí ve věci vedené u Okresního soudu v Chomutově pod sp. zn. 45 EC 2095/2010, o zaplacení částky 16 316 Kč s příslušenstvím za přefakturaci měsíčních poplatků za službu od operátora, **je soud.**

II. Usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 18. 1. 2011, čj. 45 EC 2095/2010 - 36, **s e** v tomto rozsahu **z r u š u j e .**

O d ů v o d n ě n í :

Podáním doručeným dne 19. 6. 2012 zvláštnímu senátu zřízenému podle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, navrhl Český telekomunikační úřad tomuto senátu rozhodnutí sporu o pravomoc podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. a) zákona č. 131/2002 Sb., který vznikl mezi ním a Okresním soudem v Chomutově o zaplacení částky 23 582 Kč s příslušenstvím, vedeného u tohoto soudu pod sp. zn. 45 EC 2095/2010.

Z předloženého spisu vyplynuly následující skutečnosti:

Žalobkyně (ČEZ ICT Services, a. s., dříve ČEZnet, a. s.) uzavřela se žalovaným dne 11. 5. 2006 „Smlouvu o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích“ č. V06/12469, jejímž předmětem byl závazek žalobkyně poskytovat žalovanému komunikační služby v mobilních sítích pro potřebu zaměstnanců společností Skupiny ČEZ a případně jejich rodinných příslušníků. Za poskytované služby sjednaly smluvní strany pravidelnou úhradu částky složené z měsíční ceny za pronájem mobilního telefonu a

z přefakturace měsíčních poplatků za službu od operátora Eurotel (nyní společnost Telefónica Czech Republic, a. s.). Jelikož žalovaný neplatil cenu za poskytované služby, žalobkyně žalovanému předmětnou smlouvu vypověděla a návrhem na vydání platebního rozkazu u Okresního soudu v Chomutově ze dne 25. 10. 2010 se domáhala, aby soud uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobkyni částku ve výši 23 582 Kč s příslušenstvím a přiznal jí náhradu nákladů soudního řízení.

Okresní soud v Chomutově usnesením ze dne 18. 1. 2011, čj. 45 EC 2095/2010 - 36, řízení zastavil (výrok I.) s tím, že po právní moci usnesení bude věc postoupena Českému telekomunikačnímu úřadu (výrok II.), zároveň rozhodl o nákladech řízení (výrok III.) a o vrácení soudního poplatku (výrok IV.). Soud vycházeje z ustanovení § 7 odst. 1 a § 104 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, a § 129 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), dospěl k závěru, že projednání a rozhodnutí předmětné věci brání nedostatek pravomoci soudu, neboť je založena pravomoc Českého telekomunikačního úřadu (navrhovatele). Soud konstatoval, že podle obsahu žaloby se žalobkyně domáhá zaplacení ceny poskytnutých služeb elektronických komunikací na základě smlouvy o poskytnutí služeb elektronických komunikací mezi osobou vykonávající komunikační činnost a uživatelem. Tím je podle § 108 odst. 1 písm. g) ve spojení s § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích dána pravomoc Českého telekomunikačního úřadu k projednání a rozhodnutí věci.

Navrhovatel v návrhu ke zvláštnímu senátu rekapituloval předchozí procesní vývoj věci. Podle navrhovatele žalobkyně dovozuje svůj nárok na zaplacení dlužné částky ze Smlouvy o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích ze dne 11. 5. 2006, uzavřené mezi žalobkyní (v době sjednání závazku pod obchodní firmou ČEZnet, a. s.) a žalovaným. Předmětem této smlouvy dle jejího článku I bylo poskytování komunikační služby v mobilních sítích; její součástí byl pronájem mobilního telefonu, přefakturace hovorného a ostatní služby od operátora Eurotel, a to pro potřebu zaměstnanců společností Skupiny ČEZ. Žalobkyně si v článku I smlouvy vyhradila právo měnit ceník dle případných změn smlouvy s operátorem - společností Eurotel. V důsledku neplacení ceny poskytovaných služeb žalovaným v období od 1. 10. 2007 do 31. 3. 2010 žalobkyně výpovědí ukončila smlouvu.

Zvláštní senát již usnesením čj. Konf 101/2011 - 16 ze dne 7. 2. 2012 rozhodl, že Okresní soud v Chomutově je příslušným vydat rozhodnutí v části sporu týkající se částky 7266 Kč s příslušenstvím za pronájem a prodej mobilního telefonu. Navrhovatel po zvážení všech souvislostí odmítl svou kompetenci i ve zbylé části sporu, tj. ve výši 16 316 Kč s příslušenstvím z titulu úhrady za přefakturaci měsíčních poplatků od operátora. Podle ustanovení § 108 odst. 1 písm. g), § 129 odst. 1, § 64 a § 2 zákona o elektronických komunikacích, a s odkazem na závěry judikatury zvláštního senátu (usnesení ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010 - 9, a čj. Konf 72/2010 - 10) navrhovatel namítl nesplnění podmínky osobnostního vymezení sporu. Ze smlouvy mezi žalobkyní a žalovaným vyplývá, že měsíční cena, kterou měl žalovaný hradit, je složena z ceny za pronájem mobilního telefonu a z přefakturace měsíčních poplatků za službu od operátora Eurotel. Předmětem smlouvy tedy není samotné poskytování služeb elektronických komunikací, nýbrž přenechání či zprostředkování využívání těchto služeb poskytnutých žalobci

společností Telefónica Czech Republic, a. s. v rámci služby (bonusu) pro zaměstnance či jeho rodinného příslušníka. V postavení účastníka ve smyslu § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích se podle navrhovatele nachází žalobkyně, poskytovatelem služeb (osobou vykonávající komunikační činnost) je společnost Telefónica Czech Republic, a. s. O tom vypovídá podle navrhovatele poslední věta článku I smlouvy, že „[o]*perátor si vyhrazuje právo tento ceník měnit dle případných změn smlouvy s operátorem Eurotel.*“

Navrhovatel uzavřel, že jeho pravomoc je dána pouze v případě sporů o otázkách souvisejících se samotným poskytováním služeb elektronických komunikací, eventuálně o ujednáních na ně navazujících; nárok z titulu přefakturace měsíčních poplatků za službu od operátora přitom takovým ujednáním není. V daném případě se nejedná se o cenu za službu elektronických komunikací a žalobkyně není v tomto případě osobou vykonávající komunikační činnost ve smyslu zákona o elektronických komunikacích. K rozhodování sporu tak má podle navrhovatele pravomoc Okresní soud v Chomutově.

Při řešení vzniklého sporu o pravomoc mezi správním úřadem a obecným soudem se zvláštní senát řídil následující úvahou:

Podle § 1 odst. 2 zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů, je pozitivním kompetenčním sporem spor, ve kterém si jedna strana - zde orgán moci výkonné a obecný soud [srov. § 1 odst. 1 písm. a) cit. zákona] - osobuje pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků, o níž bylo druhou stranou vydáno pravomocné rozhodnutí. Negativním kompetenčním sporem je spor, ve kterém jeho strany popírají svou pravomoc vydat rozhodnutí v totožné věci individuálně určených účastníků.

V dané věci popřel svou pravomoc Okresní soud v Chomutově, ovšem rovněž navrhovatel po postoupení věci svou pravomoc popírá v části, jež se vztahuje ke sporu o zaplacení částky za přefakturaci měsíčních poplatků ve výši 16 316 Kč s příslušenstvím. Jedná se proto o negativní kompetenční spor, k jehož projednání je příslušný zvláštní senát podle zákona o rozhodování některých kompetenčních sporů.

Zvláštní senát rozhoduje o kompetenčním sporu podle skutkového a právního stavu ke dni svého rozhodnutí (srov. č. 485/2005 Sb. NSS).

Pravomoc navrhovatele rozhodovat spory o povinnostech plynoucích ze zákona o elektronických komunikacích (srov. § 129 odst. 1 zákona) je výjimkou z pravomoci obecných soudů rozhodovat spory vyplývající ze soukromoprávních vztahů (srov. § 7 odst. 1 občanského soudního řádu).

Zvláštní senát ve své předchozí rozhodovací činnosti vyslovil, že pravomoc navrhovatele rozhodovat účastnické spory podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je založena naplněním osobního a věcného předpokladu (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, www.nssoud.cz).

Osobní předpoklad založení pravomoci navrhovatele se naplní tehdy, vznikne-li spor mezi osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích (zajišťování sítí elektronických komunikací, poskytování služeb elektronických komunikací, provozování přístrojů), a účastníkem, popřípadě uživatelem, na straně druhé. Službou elektronických komunikací se dle § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích rozumí služba obvykle poskytovaná za úplatu, která spočívá zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací, včetně telekomunikačních služeb a přenosových služeb v sítích používaných pro rozhlasové a televizní vysílání a v sítích kabelové televize, s výjimkou služeb, které nabízejí obsah prostřednictvím sítí a služeb elektronických komunikací nebo vykonávají redakční dohled nad obsahem přenášeným sítěmi a poskytovaným službami elektronických komunikací; nezahrnuje služby informační společnosti, které nespočívají zcela nebo převážně v přenosu signálů po sítích elektronických komunikací.

Věcný předpoklad pravomoci navrhovatele rozhodovat účastnické spory vznikne tehdy, týká-li se spor povinností uložených zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě; povinnost uhradit cenu za poskytnutou službu je základní povinností účastníka, resp. uživatele veřejně dostupné služby, dle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích.

Zvláštní senát opakovaně rozhodoval o pravomoci v kompetenčních sporech, v nichž se žalobce (dle obsahu spisu osoba odlišná od osoby poskytovatele služeb elektronických komunikací) domáhal na povinné osobě plnění za služby elektronických komunikací.

Zvláštní senát přitom rozlišil situace, kdy nárok na plnění žalovanou osobou (zaplatit cenu podle § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích) originárně vznikl osobě vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích jakožto poskytovateli služeb elektronických komunikací a na žalobce (osobu odlišnou) přešel teprve smluvním postoupením pohledávky (*cessio voluntaria*); v těchto případech zvláštní senát rozhodl o pravomoci navrhovatele (Český telekomunikační úřad) s tím, že postoupením pohledávky se její charakter nemění, neboť se nejedná o zánik dosavadního a vznik nového závazkového vztahu, ale o změnu závazku v jeho subjektu, přičemž rozhodující je splnění podmínek pravomoci navrhovatele v okamžiku vzniku tohoto závazku (srov. usnesení zvláštního senátu ze dne 14. 9. 2009, čj. Konf 38/2009 - 12, www.nssoud.cz).

Oproti tomu rozhodl zvláštní senát o pravomoci soudu, pokud žalobce na základě smluvního vztahu pouze umožnil žalovanému využít služeb elektronických komunikací poskytnutých osobou vykonávající komunikační činnost podle § 7 zákona o elektronických komunikacích, např. z důvodu sjednání výhodnější ceny za tyto služby mezi žalobcem a poskytovatelem služby (srov. např. usnesení zvláštního senátu ze dne 15. 12. 2010, čj. Konf 59/2010 - 12, nebo ze dne 30. 3. 2011, čj. Konf 71/2010 - 12, www.nssoud.cz).

Zvláštní senát se v právě rozhodované věci nejprve zabýval tím, zda byl naplněn osobní předpoklad podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Zkoumal

proto, zda byla žalobkyně ve vztahu k žalovanému poskytovatelem služby elektronických komunikací – a tedy osobou vykonávající komunikační činnost ve smyslu zákona o elektronických komunikacích.

Z předloženého soudního spisu zvláštní senát zjistil, že smluvní vztah žalobkyně (jejího právního předchůdce) a žalovaného založila smlouva č. V06/12469 o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích ze dne 11. 5. 2006 (dále jen „smlouva"), sjednaná jako inominátní smluvní typ podle § 269 odst. 2 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku. Zvláštní senát v usnesení ze dne 7. 5. 2010, čj. Konf 14/2010 - 8, publikovaném pod č. 2115/2010 Sb. NSS, www.nssoud.cz, vyslovil pravidlo, že pro určení orgánu příslušného rozhodovat spory vzniklé na základě smlouvy *„není relevantní, jak byla předmětná smlouva formálně označena, nýbrž její skutečný obsah*". Samotné sjednání smlouvy označené jako smlouva o poskytování komunikačních služeb v mobilních sítích, byť i s poskytovatelem, který získá oprávnění vykonávat komunikační činnost od navrhovatele, tedy automaticky nezakládá pravomoc navrhovatele rozhodovat spor.

Předmětem smlouvy bylo poskytování komunikační služby v mobilních sítích, jejíž součástí byl pronájem mobilního telefonu, přefakturace hovorného a ostatní služby od operátora pro potřebu zaměstnanců společnosti Skupiny ČEZ či jejich rodinných příslušníků. Pokud jde o povahu poskytované služby, tedy, zda tato služba, kterou žalobkyně poskytla žalovanému, je službou elektronických komunikací ve smyslu § 2 písm. n) zákona o elektronických komunikacích, ze smlouvy plyne, že žalobkyně umožnila žalovanému využít službu „tarifní nastavení EUROTEL: OP – 113,75 Kč/měs.". Dále si vyhradila právo měnit cenu v závislosti na změně smlouvy s operátorem Eurotel. Výši měsíční ceny v části za poskytnutí komunikační služby v mobilních sítích stanovila žalobkyně ve formě „přefakturace" vyúčtování vystaveného operátorem Eurotel (srov. článek II.1 smlouvy).

Pokud by žalovaný byl povinen plnit na účet komunikační společnosti Telefónica Czech Republic, a. s. (dříve operátorovi Eurotel), byť prostřednictvím žalobkyně, musel by předně mezi žalovaným a touto společností existovat právní vztah. Zvláštnímu senátu však existence takového právního vztahu z předloženého spisu, jak je výše pojednáno, nevyplynula.

Zvláštní senát proto při řešení kompetenčního sporu posuzoval pouze právní vztah mezi žalobkyní a žalovaným. Ačkoliv je tento právní vztah podmíněn nezávisle existujícím smluvním vztahem mezi žalobkyní a operátorem, není žalobkyně v nyní posuzované věci osobou aktivně poskytující sjednané služby elektronických komunikací, neboť ona sama tyto služby žalovanému neposkytuje, nýbrž jejich poskytnutí zajišťuje (zprostředkovává). Pokud by byl smluvní vztah žalobkyně se společností Telefónica Czech Republic, a. s. ukončen, žalobkyně nebude schopna za nezměněných okolností služby elektronických komunikací žalovanému dále poskytovat či přenechávat k užívání.

V posuzovaném případě tedy žalobkyně není osobou vykonávající komunikační činnost ve smyslu § 7 zákona o elektronických komunikacích, neboť žalovanému služby elektronických komunikací sama aktivně neposkytuje, ale pouze mu prodává (přefakturovává) služby, které fakticky poskytuje společnost Telefónica Czech Republic, a.

s. (operátor). V posuzovaném případě se proto nejedná o poskytování služeb elektronických komunikací, nýbrž o určitý typ tzv. dealerské smlouvy [uvedený smluvní typ není v českém právním řádu výslovně upraven, ale v praxi se uzavírají tzv. dealerské smlouvy jako smlouvy nepojmenované (inominátní). Předmětem dealerských smluv je závazek dealera zařídit za úplatu určitou obchodní záležitost (zde: poskytnout možnost využívat služby elektronických komunikací), přičemž vystupuje vlastním jménem a jedná na svůj účet (srov. Štenglová, I., Plíva, S., Tomsa, M. a kolektiv. Obchodní zákoník. 12. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 1148)]. Spor mezi žalobkyní a žalovaným tedy není sporem o zaplacení ceny za poskytnutou službu elektronických komunikací ve smyslu § 64 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, nýbrž sporem vzniklým na základě soukromoprávního závazkového vztahu mezi žalobkyní a žalovaným. V takovém případě není splněna podmínka osobnostního ani věcného vymezení sporu podle § 129 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, neboť žalobkyně v tomto případě není poskytovatelem služeb elektronických komunikací a spor se netýká povinností uložených na základě zákona o elektronických komunikacích (srov. navrhovatelem zmiňované usnesení zvláštního senátu ze dne 13. 1. 2011, čj. Konf 54/2010 - 9).

Zvláštní senát se pro úplnost dále zabýval tím, zda nebyla ve věci založena rozhodovací pravomoc navrhovatele podle § 129 odst. 1 věta druhá zákona o elektronických komunikacích, který stanoví, že „*Úřad rovněž rozhoduje spory v případech, kdy na straně osoby vykonávající komunikační činnost (§ 7) nebo účastníka, popřípadě uživatele, došlo ke změně na jinou osobu, zejména z důvodu postoupení pohledávky, převzetí dluhu, přistoupení k závazku*“. O takovou situaci se v projednávané věci v souvislosti s žalobkyní poskytnutými službami nejedná. Smyslem citovaného ustanovení je zachování pravomoci navrhovatele k rozhodování sporů i tehdy, došlo-li ke změně subjektů závazkového vztahu, aniž by se změnil jeho obsah. Vzhledem k tomu, že z již výše vyložených důvodů mezi společností Telefónica Czech Republic, a. s. a žalovaným žádný právní vztah nevznikl, nejsou ve věci naplněny podmínky ani pro aplikaci § 129 odst. 1, věty druhé, zákona o elektronických komunikacích.

Z uvedených důvodů zvláštní senát podle § 5 odst. 1 zákona č. 131/2002 Sb. vyslovil, že věc, týkající se zaplacení částky 16 316 Kč s příslušenstvím za přefakturaci měsíčních poplatků za službu od operátora, projedná a rozhodne soud podle § 9 odst. 1 o. s. ř. (výrok I.).

Zvláštní senát podle § 5 odst. 3 zákona č. 131/2002 Sb. současně s rozhodnutím sporu zruší rozhodnutí, kterým strana kompetenčního sporu popřela svou pravomoc o věci rozhodovat, ačkoliv podle rozhodnutí zvláštního senátu je vydání rozhodnutí ve věci uvedené v návrhu na zahájení řízení v její pravomoci. Dalším výrokem proto zvláštní senát zrušil usnesení Okresního soudu v Chomutově ze dne 18. 1. 2011, čj. 45 EC 2095/2010 - 36, v té části, jíž bylo rozhodnuto o zaplacení částky 16 316 Kč s příslušenstvím za přefakturaci měsíčních poplatků od operátora (výrok II.).

Pravomocné rozhodnutí zvláštního senátu je podle § 5 odst. 5 zákona č. 131/2002 Sb. závazné pro strany kompetenčního sporu, účastníky řízení, v němž spor vznikl, pro správní orgány [§ 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního] i soudy. Dále bude tedy Okresní soud v Chomutově pokračovat v řízení o celé podané

žalobě ze dne 25. 10. 2010, neboť v usnesení ze dne 7. 2. 2012, čj. Konf 101/2011 - 16, zvláštní senát již vyslovil, že i k rozhodování o zaplacení částky 7266 Kč s příslušenstvím za pronájem a prodej mobilních telefonů je příslušný soud.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. září 2012

JUDr. Michal Mazanec
předseda zvláštního senátu